

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรีของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม

Factors Affecting Students' Music Practice Pop Music Programme

วรัญญา ศรีวรบุตร^{1*}

Varanya Seevarabuth^{1*}

¹ อาจารย์ประจำ, สาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Lecturer Academic, Department of Popular Music, Faculty of Education and Art, Hatyai University.

* Corresponding author, E-mail: varanya.s@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษา สาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยศึกษาจากนักศึกษาจำนวน 33 คน จากทุกชั้นปีในสาขา งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แล้วนำมาวิเคราะห์และนำเสนอด้วยการบรรยายหรือพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนการซ้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้มีการวางแผนการซ้อมดนตรีล่วงหน้าแต่จะมีช่วงเวลากการซ้อมดนตรีที่มีอยู่เป็นประจำคือ เวลาประมาณ 18.00-23.00 น. เฉลี่ยวันละ 2-3 ชั่วโมง เนื่องจากมีสมาธิในการฝึกซ้อมค่อนข้างมาก ด้านรูปแบบการซ้อมดนตรีนั้นส่วนใหญ่จะเริ่มจากการวอร์มเสียงและวอร์มนิ้วก่อนที่จะมีการเล่นเพลงหรือซ้อมเทคนิคต่างๆ โดยวิธีการซ้อมมีทั้งการซ้อมโดยใช้เครื่องดนตรีและไม่ใช้เครื่องดนตรี วิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการซ้อมส่วนใหญ่คือการฟังเพลงเดิมที่ต้องการจะซ้อมซ้ำๆ หลายครั้งก่อนที่จะมีการเล่นเพลง หากมีท่อนไหนติดขัดก็จะฝึกฟังและซ้อมเทคนิคท่อนนั้นอย่างซ้ำๆ จนก็จะเล่นได้คล่องแคล่ว ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะไม่มีการจดบันทึกการซ้อมดนตรีในแต่ละครั้ง ซึ่งหากเป็นไปได้นักศึกษาก็อยากจะปรับปรุงให้ดีขึ้น ในการเรียนต่อทางด้านดนตรีหากเป็นไปได้นักศึกษาก็อยากจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการประกอบอาชีพ นักศึกษาโดยส่วนใหญ่อยากทำงานที่เกี่ยวข้องกับด้านดนตรีเป็นหลัก การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านดนตรีนั้น นักศึกษาอาศัยจากการฟังเพลง ดูวิดีโอการแสดงดนตรีต่างๆ จากศิลปินที่ชื่นชอบ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจสำคัญทำให้นักศึกษามีการอยากซ้อมดนตรี

คำสำคัญ: ซ้อมดนตรี, นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม

Abstract

This research was carried out to investigate factors affecting students' music practices of Department of Popular Music, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University. The samples were 33 students from the whole program. The data of this qualitative study were collected through the interview, analyzed and presented by a descriptive method.

The research revealed the following findings. The planning was the main factor affecting students' music practices in which most students had no clear planning in advance, but they had regular hours between 8 p.m. to 11 p.m., averagely 2-3 hours. For the methods of practices, most of them started from voice and fingers warming before playing or practicing other techniques; using either musical instruments or bear hands. The successful method of practices was listening to a song needed to be practiced repetitively before playing. When getting stuck on a verse, both listening and techniques of practices would be done slowly until becoming fluent. However, most students didn't have any records on the time of practicing; and if it was possible, they would like to improve themselves better. For furthering study on music, if it was possible, they wanted to study higher; and for a career, most students preferred a job mainly related to music. To gain additional knowledge of music, students relied on listening to songs and watching videos of their favorite musician's performances, which became the main inspiration for them to do practices.

Keywords: Music practices, Students of Department of Popular Music

บทนำ

การแสดงดนตรีที่ประสบความสำเร็จ นักดนตรีต้องมีการวางแผนเพื่อเตรียมตัวทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ให้การแสดงมีความสมบูรณ์ เมื่อนักดนตรีมีการเตรียมตัวฝึกซ้อมที่ถูกต้อง จะทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถควบคุมเทคนิคการบรรเลงเครื่องดนตรี ช่วยลดความประหม่าและตื่นเวที ถึงแม้จะมีอุปสรรคบางอย่างสำหรับการแสดงดนตรีอาจจะเป็นสิ่งที่นักดนตรีไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ลักษณะเสียงของห้องแสดง เสียงรบกวนจากผู้ฟังการแสดง เป็นต้น ดังนั้น การเตรียมตัวการฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักดนตรีทุกคนที่ต้องปฏิบัติและให้ความสำคัญ (อภิชัย เลี่ยมทอง, 2555: 30)

สิ่งที่เกิดขึ้นบนเวทีคอนเสิร์ต เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการฝึกซ้อม การซ้อมที่ดีนำไปสู่การแสดงที่ดีในทางกลับกัน การแสดงที่ไม่ประสบความสำเร็จเกิดมาจากการฝึกซ้อมที่ไม่มีประสิทธิภาพเช่นกัน (วรเทพ รัตนอำมพวัลย์, 2554: 41)

Ricardo Iznaola (2001) กล่าวว่า การฝึกซ้อมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อาจสำคัญมากกว่าการแสดงคอนเสิร์ต คำพูดที่กล่าวนี้เป็นวลีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในวงการดนตรี และนักดนตรีที่มีความสามารถโดดเด่นก็ยังมีให้เห็นได้ไม่มากนัก แต่เมื่อเราทราบถึงความสำคัญในการฝึกซ้อมแล้วทำให้เกิดข้อคำถามว่า ทำไมนักดนตรีที่เก่งจึงยังมีจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับจำนวนผู้เล่นดนตรีทั้งหมด มีความเป็นไปได้ว่านักเรียนดนตรีหลายคนมีความเข้าใจผิดที่เกี่ยวกับการฝึกซ้อม ทำให้ผลที่ออกมาไม่เป็นตามที่ต้องการ

การเรียนดนตรีในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรปริญญาตรี มีการเรียนสาขาวิชาดนตรี ในหลายมหาวิทยาลัย และได้เปิดทำการสอนทางด้านดนตรีเฉพาะทางมากขึ้น เช่น ดนตรีศึกษาการประพันธ์เพลง ดนตรีแจ๊ส การแสดงดนตรี เป็นต้น ทั้งนี้มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สอนสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม สังกัดคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม

จะต้องมีการฝึกซ้อมดนตรีอย่างสม่ำเสมอและต้องมีการฝึกซ้อมอย่างถูกต้อง ปัจจุบันมีนักศึกษาจำนวนมากที่เข้าศึกษาในหลักสูตรดนตรีมีปัญหาเรื่องการเล่นดนตรีและทักษะทางดนตรี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การเรียนดนตรีให้ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือการฝึกซ้อม จากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่า ปัญหาหลักอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรี คือ ปัญหาการฝึกซ้อมของนักศึกษาดนตรีเป็นวิชาที่ว่าด้วยการปฏิบัติทักษะทางด้านร่างกาย ดังนั้นการฝึกซ้อมจึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนดนตรี ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน และสร้างคู่มือการซ้อมดนตรีที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา ตลอดจนสร้างความเข้าใจกับนักศึกษาเพื่อให้การเรียนการสอนดนตรีประสบความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของนักศึกษา สาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การฝึกซ้อม คือ การปฏิบัติลงมือทำในเรื่องนั้นๆ เป็นประจำสม่ำเสมอ และมีเป้าหมายที่ต้องการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆ การฝึกซ้อมที่ดีจำเป็นต้องปฏิบัติไปพร้อมกับการวางแผนที่ดีด้วย ผลลัพธ์ที่ได้จากการฝึกซ้อม จะทำให้เราสามารถแสดงดนตรีได้ดี ซึ่งหมายถึง การสื่อสารสู่ผู้ฟังอีกด้วย ความประทับใจซึ่งกันและกัน การฝึกซ้อมเป็นพัฒนาศัยภาพของเราให้มากยิ่งขึ้น

พิชัย ปรัชญาอนุสรณ์(2545: 60-61) ได้เสนอแนวทางเพื่อแก้ไขอุปสรรคด้านการซ้อมดนตรีไว้ดังนี้

1. ขณะฝึกซ้อมและแสดงดนตรี ต้องรู้สึกสบายทำให้สงบ มีสมาธิ ไม่เครียด และไม่รีบร้อน
2. ควรจัดเวลาสำหรับการซ้อมให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวันของตนเอง การฝึกซ้อมต้องมีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
3. ควรมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ
4. ควรมีสมาธิสำหรับการฝึกซ้อมเพื่อสามารถควบคุมสภาพร่างกาย และจิตใจ และการเคลื่อนไหวของตนเองได้
5. ควรศึกษาและเก็บข้อมูลทางดนตรีที่ได้มาตรฐานไว้ให้เพียงพอกับการค้นคว้า เช่น โน้ตดนตรี ตำราวิชาดนตรี เป็นต้น
6. ควรมีความมุ่งมั่น อดทน ต่อการฝึกซ้อม ควรมีความตรงต่อเวลา

ภาวไล ต้นจันทร์พงศ์(2555: 42-46) ได้กล่าวถึง การฝึกซ้อมดนตรีระยะเวลาก่อนการแสดงจริง โดยได้เสนอแนวทางและวิธีการฝึกซ้อมเพื่อเป็นการสร้างความแม่นยำโดยใช้เวลาน้อยที่สุด ดังนี้

1. เมื่อเลือกบทเพลงที่ต้องการบรรเลงได้แล้ว ควรนำบทเพลงมาวิเคราะห์ก่อนที่จะทำการฝึกซ้อม โดยวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบทั้งหมดของบทเพลง เช่น วิเคราะห์ประโยคเพลง จุดพักเพลง การใช้โน้ต การใช้เพเดิล
2. แบ่งบทเพลงออกเป็นส่วนย่อยๆ โดยใช้ตัวเลขหรือตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ของแต่ละท่อน โดยไม่จำเป็นต้องแบ่งตามคีตลักษณ์ ให้แบ่งย่อยตามทีผู้ฝึกซ้อมคิดว่าง่ายต่อการจำและง่ายต่อการเริ่มต้น

3. เริ่มต้นด้วยการฝึกซ้อมทีละมือ และต้องจำเสียงของแต่ละมือให้ได้ควรฝึกซ้อมทีละ 2-4 ห้อง และจดจำทุกรายละเอียด ระดับความดังเบา ไม่ควรเริ่มต้นฝึกซ้อมด้วยจังหวะเร็ว

4. เมื่อสามารถบรรเลงบทเพลงได้แล้ว ควรฝึกซ้อมด้วยอัตราจังหวะที่หลากหลาย การซ้อมเร็ว เป็นการพัฒนาเทคนิคนี้ แต่การซ้อมช้า เป็นการพัฒนาความคิดที่เชื่อมโยงบทเพลงทั้งบทเข้าด้วยกัน

5. ตั้งเป้าหมายในการฝึกซ้อมว่า แต่ละวันต้องจำบทเพลงเพิ่มขึ้นวันละกี่ส่วนควรมีเป้าหมายทุกวัน วิธีนี้เป็นการบังคับสมองท่องจำได้อย่างแม่นยำ และเป็นการฝึกที่ยากกว่า การจำแบบใช้กล้ามเนื้อ

6. การซ้อมนอกเครื่องดนตรี โดยเอาบทเพลงที่จำมาอ่าน แล้วนึกเสียงตาม แล้วลองบรรเลงแบบไม่มีเสียง ให้นึกถึงเสียงภายในใจต้องหายใจตามประโยคเพลงที่แบ่งไว้ควรนึกถึงรายละเอียดให้มากที่สุด หากลืมนึกก็ต้องกลับไปข้างหน้า

7. ก่อนการแสดงจริงทุกครั้ง ควรมีการแสดงย่อยในที่สาธารณะชนก่อน เพื่อเป็นการทดสอบว่าสามารถจำได้แม่นยำเพียงใดเมื่อตื่นตื่น ยิ่งแสดงบ่อยเท่าไร ความมั่นใจก็จะมากขึ้น เมื่อมีความมั่นใจมากขึ้นประกบกับความจำที่แม่นยำ การแสดงนั้นก็ประสบความสำเร็จ

อภิชัย เลี่ยมทอง (2555:30) ได้กล่าวถึง หลักการซ้อมดนตรีที่ถูกต้องว่า การเตรียมตัวสำหรับการแสดงด้วยการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบ จะทำให้อุปสรรคของการแสดงดนตรีลดลงการเตรียมตัวโดยการฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักดนตรีทุกคนต้องปฏิบัติและให้ความสำคัญ และควรทราบถึงหลักสำคัญในการฝึกซ้อมอย่างถูกวิธี และสามารถแบ่งระยะพัฒนาการของการฝึกซ้อมเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการวางแผนการฝึกซ้อม การจัดการด้านเป้าหมาย สถานที่ฝึกซ้อม ช่วงเวลา และระยะเวลาฝึกซ้อม

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการฝึกซ้อมกับเครื่องดนตรี จากการเริ่มฝึกหัดจากบทเพลงใหม่ที่ผู้ฝึกซ้อมไม่คุ้นเคย หรือนำบทเพลงเก่า กลับมาฝึกหัดใหม่อีกครั้ง เป็นการฝึกซ้อมด้านระดับเสียง จังหวะ แก้ไขปัญหาเรื่องเทคนิคการบรรเลง อันเป็นเรื่องพื้นฐานทั่วไปของดนตรีและทักษะเครื่องดนตรี

ขั้นตอนที่ 3 การตีความบทเพลง โดยไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องดนตรี เป็นการศึกษาถึงมิติของเสียง ด้านความดังเบา ความสั้นยาวของโน้ต การสั่นเสียง เพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทเพลงสร้างความเป็นดนตรีที่มีมิติมากขึ้นตามที่คุณประพันธ์เพลงวางไว้

ขั้นตอนที่ 4 หลังจากศึกษาทั้ง 3 ขั้นตอนแล้ว ผู้ฝึกซ้อมควรมีโอกาสทดลองฝึกการแสดงก่อนการแสดงจริง โดยสร้างสถานการณ์จำลองคล้ายการแสดงจริง เมื่อพบปัญหาการบรรเลงจะได้นำไปแก้ไขได้ เพื่อให้การแสดงดนตรีมีความสมบูรณ์สูงสุด

ตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี มี 4 ด้านคือ ด้านบุคคล ด้านการจัดเวลาในการฝึกซ้อม ด้านสภาพแวดล้อม ด้านแรงจูงใจ

1. ด้านบุคคล ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง ซึ่งในทั้ง 3 ส่วนมีความสัมพันธ์กันที่จะทำให้การฝึกซ้อมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ณรุทธ์ สุทธจิตต์(2545:58) กล่าวว่า ผู้สอนต้องมีบทบาทและหน้าที่ 3 ด้านอย่างชัดเจนคือ สอนให้ผู้เรียนมีทักษะพอที่จะเล่นเพลงได้ คอยช่วยพัฒนาทักษะความเข้าใจในเชิงศิลปะและความเป็นดนตรี (Musicianship) และกระตุ้นส่งเสริมความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวผู้เรียนซึ่งความสามารถทางด้านดนตรีจะฉายประกายออกมาเป็นบุคลิกที่โดดเด่นของผู้เรียนในการสื่อดนตรีสู่ผู้ฟังต่อไป

Jenny Siaile Goonellaban [2016: ระบบออนไลน์] การซ่อมดนตรีให้มีประสิทธิภาพนั้น ตัวผู้เรียนถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมาก เพื่อให้การเรียนดนตรีมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้เรียนควรจะมีลักษณะดังนี้ คือ มีการเตรียมพร้อม ความพยายามซ่อมตามความสามารถของผู้เรียน มีระเบียบวินัย ในการฝึกซ้อมมีสติ ใส่ใจกับสิ่งที่กำลังฝึกซ้อม จดบันทึกและทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนต้องนำกลับมาซ่อมเอง ก่อนออกจากห้องเรียน

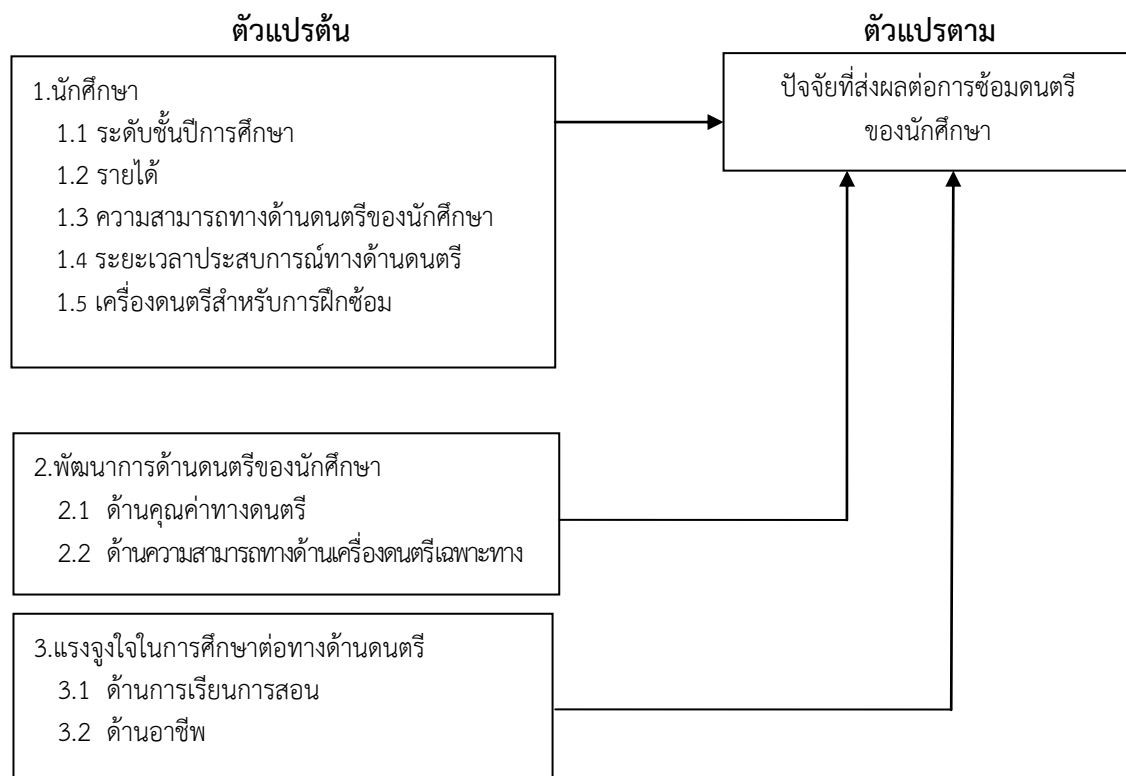
ณัชชา โสคติยานุรักษ์(2549: 210-211) กล่าวว่าสิ่งที่ผู้ปกครองควรสังเกตการเรียนดนตรีของผู้เรียนว่ามีการพัฒนาทางด้านดนตรีอย่างไร สิ่งที่สังเกตคือ ความกระตือรือร้นในการเรียนดนตรีของผู้เรียน พฤติกรรมในการซ้อม พฤติกรรมหลังเลิกเรียนและพฤติกรรมในขอบฟังกดนตรี

2. ด้านการจัดการเวลาในการซ่อมดนตรี ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2549:95) เวลาเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อการซ่อม การซ่อมดนตรีที่บ้านมีความสำคัญและส่งผลต่อการเรียนดนตรีของผู้เรียน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีการซ่อมดนตรีที่สม่ำเสมอ มีระยะเวลาการซ่อมแต่ละครั้งพอสมควรมีความถี่ของการซ่อมประมาณ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จะส่งผลต่อการเล่นดนตรีที่ดีได้ การจัดตารางซ่อมดนตรีให้เป็นกิจวัตรต้องทำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัยในการซ่อมอย่างเคร่งครัด

3. ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการซ่อมดนตรี จารุวรรณ สุริยวรรณ (2549:48) ได้กล่าวถึงลักษณะของห้องซ้อมไว้ดังนี้ ควรมีอุณหภูมิที่เหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ เพื่ออำนวยความสะดวกในการมองเห็น และการอ่านโน้ตเพลง ห้องซ้อมไม่ควรคับแคบจนเกินไปซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรำคาญ อึด เหนื่อยล้าในการฝึกซ้อม

4. ด้านแรงจูงใจ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 98-101) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการเรียนดนตรีว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนดนตรี คือ การจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ เพราะสภาวะของความสนใจและตั้งใจเรียนนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 40 คน จากทุกชั้นปี

ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษาและข้อมูลจากการสัมภาษณ์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกซ้อมดนตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกภาคสนาม (Field Note) แบบบันทึกหรือแบบจดบันทึก ซึ่งมีความสำคัญมาก เพราะช่วยป้องกันการหลงลืม โดยใช้สำหรับบันทึกเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ระหว่างดำเนินการวิจัย

2. แบบสัมภาษณ์ (Interview) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีคำถามที่แน่นอน (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดข้อคำถามไว้ล่วงหน้า และในการสัมภาษณ์ผู้ตอบแต่ละคนจะต้องได้รับการถามเช่นเดียวกัน และในลำดับขั้นตอนเดียวกันด้วย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกซ้อมดนตรีของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนของคุณลักษณะข้อมูล สามารถจำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย บทความ สื่อสารสนเทศ ตลอดจนเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยทำการศึกษาเอกสาร (Documentary Research)

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมด้วยวิธีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี ของนักศึกษสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) โดยการนำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาการฝึกซ้อมดนตรีที่ต้องการ

การเรียบเรียงผลการวิเคราะห์ข้อมูลสัมภาษณ์ หลังจากที่ได้ดำเนินการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

1. นำข้อมูลมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบ
2. นำข้อมูลมาเขียนข้อมูลอย่างละเอียด แบบคำต่อคำ (Transcription of data) ถอดเทปบทสัมภาษณ์ คำต่อคำจากบทสัมภาษณ์และบันทึกบทสัมภาษณ์ในไฟล์เอกสาร
3. จัดเก็บ บทสัมภาษณ์ที่ถอดเทปแล้วลงในแฟ้มเอกสาร
4. ตรวจสอบบทสัมภาษณ์อีกครั้ง
5. เริ่มดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการสร้างทฤษฎีจากข้อมูล
6. วิเคราะห์หารูปแบบและใจความ หลักของข้อมูลจากการสัมภาษณ์
7. ตรวจสอบและสะท้อนคิดการวิเคราะห์ข้อมูล
8. ยืนยันการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสุดท้ายเพื่อนำไปสู่การสร้างข้อสรุปของข้อค้นพบจากการวิจัย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน - วันที่ 15 ธันวาคม 2559 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจำนวนทั้งสิ้น 40 ชุด โดยสัมภาษณ์นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 40 คน ได้รับการสัมภาษณ์ครบทุกข้อจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 แบบสัมภาษณ์ที่นำมาใช้วิเคราะห์ได้ จำนวน 33 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.50 และได้ผลการวิจัยตามรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบสัมภาษณ์

1. นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยแยกจำนวนตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 81.82

2. ระดับการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 39.39 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 21.21 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 18.18 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 12.12 และนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ ร้อยละ 9.10

3. เครื่องดนตรีเอกที่นักศึกษาสนใจ พบว่า เครื่องดนตรีเอกกีตาร์ไฟฟ้า มีจำนวนนักศึกษามากที่สุดคือร้อยละ 51.52 รองลงมาคือ ร้องเพลง เปียโน กลองชุด ร้อยละ 12.12 กีตาร์เบส ร้อยละ 6.06 และเครื่องดนตรีเอกที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ เครื่องเป่า และเครื่องสาย คิดเป็นร้อยละ 3.03 และนักศึกษาทุกคนมีเครื่องดนตรีเอกของตนเองสำหรับการฝึกซ้อมส่วนตัว

4. ระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติทางด้านดนตรี (เริ่มตั้งแต่พื้นฐานจนถึงปัจจุบัน) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการฝึกปฏิบัติทางด้านดนตรีในช่วงระยะเวลา 2-3 ปี และไม่เคยมีการสอบปฏิบัติวัดระดับผลการสอบเกรด) ทางด้านดนตรีมาก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา

5. การทำงานระหว่างการเรียนต่อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีการทำงาน Part Time ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านดนตรี สำหรับนักศึกษาที่มีการเล่นดนตรีกลางคืน อย่างน้อยวันละ 3 ชั่วโมง สำหรับนักศึกษาที่ทำงานสอนดนตรี จะมีการทำงานช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ อย่างน้อยวันละ 4-5 ชั่วโมง/วัน และมีรายรับระหว่างเรียนต่อซึ่งรวมจากรายได้ที่บ้าน รวมเฉลี่ย 12,000 บาท/คน และสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีการทำงานระหว่างการเรียนต่อ จะมีรายได้จากที่บ้าน รวมเฉลี่ย 8,000 บาท/คน

6. จำนวนเวลาการฝึกซ้อมดนตรีต่อวัน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ซ้อมดนตรีครั้งละ 1-2 ชั่วโมง/วัน โดยจะซ้อมดนตรี 3 วัน/สัปดาห์ โดยช่วงเวลาที่มีการฝึกซ้อมคือ เวลา 18.01 น.-24.00 น.

ตอนที่ 2 ผลการการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรีของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม เกี่ยวกับวิธีการซ้อมดนตรีและตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี

จากการตอบสัมภาษณ์ของนักศึกษา การสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งดำเนินการโดยผู้วิจัยและใช้แนวคำถามเดียวกัน พบว่า ข้อมูลที่ได้ส่วนใหญ่ มีความสอดคล้องกันและมีบางส่วนที่แตกต่างกันดังนี้

วิธีการซ้อมดนตรี

1. เรื่องการวางแผนฝึกซ้อม การจัดทำตารางซ้อม หรือแผนการฝึกซ้อมล่วงหน้า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้มีการวางแผนการฝึกซ้อมหรือจัดทำตารางซ้อมล่วงหน้า นอกจากจะมีการสอบวิชาปฏิบัติเฉพาะทางหรือมีการแสดงดนตรี จึงจะมีการจัดทำตารางซ้อมล่วงหน้า เฉพาะช่วงที่มีการรวมวงดนตรี โดยจะมีซ้อมส่วนตัวล่วงหน้าก่อนรวมวงดนตรี

2. วิธีการฝึกซ้อม เกี่ยวกับฝึกซ้อมเทคนิค นักศึกษาจะมีการซ้อมเทคนิคเดิมก่อน เมื่อคล่องแล้วจะฝึกฝนเทคนิคใหม่ อย่างช้าๆ และผ่านการฟังสำเนียงที่ถูกต้องจากบทเพลง สำหรับทำทางมีนักศึกษาบางส่วนที่มีการส่งภาระหว่างเล่น หรือบางคนจะมีการบันทึกวิดีโอระหว่างซ้อม เพื่อนำมาปรับ

วิธีและเทคนิคการเล่น ก่อนการแสดงจริง นักศึกษาทุกคน ไม่มีการบันทึกรายละเอียดการซ้อมในสมุดบันทึกการซ้อม

3. ขั้นตอนการฝึกซ้อม นักศึกษาจะมีการวอร์มนิ้ว วอร์มเสียงก่อนซ้อมบทเพลงต่างๆ ด้วยการไล่ นิ้ว ไล่บันไดเสียง แบบฝึกหัดพัฒนาเทคนิคต่างๆ ที่ได้เรียนมาใหม่ และตามด้วยการฝึกซ้อมบทเพลงที่เคยเล่นมาแล้ว ตามด้วยการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่

4. การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมก่อนฝึกซ้อม นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ จะมีการศึกษาบทเพลง วิเคราะห์บทเพลง ศึกษาวิธีการเล่นบทเพลง ที่จะต้องมีการฝึกซ้อมโดยผ่านสื่อออนไลน์ โดยจะศึกษาสื่อของศิลปินต้นฉบับ ตามด้วยศิลปินที่มีการนำบทเพลงต่างๆ มาเล่นใหม่ เพื่อหาแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง

ตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 เรื่อง หลักดังนี้

1. ความจำเป็นในการซ้อมดนตรี พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญมากต่อการซ้อมดนตรี ในเครื่องดนตรีเฉพาะทางที่นักศึกษาสนใจ เพราะนักศึกษาให้เหตุผลว่า จะทำให้มีพัฒนาการเล่นดนตรีที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เคยซ้อมโดยไม่ใช้เครื่องดนตรี มีการซ้อมโดยฝึกขยับนิ้ว โดยมีการฝึกเสียงดนตรีผ่านความจำ

2. ด้านการจัดการเวลาในการซ้อมดนตรี การจัดตารางซ้อมล่วงหน้า หากมีกิจกรรมอื่นๆ ที่จำเป็นต้องเข้าร่วมและปฏิบัติ นักศึกษาจะให้ความสำคัญต่อกิจกรรมอื่นๆ ก่อนเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย และเมื่อเสร็จกิจกรรมหากไม่เหนื่อยล้าจนเกินไป นักศึกษาจะมีการซ้อมดนตรีเพื่อความชำนาญทางด้านเฉพาะทางมากขึ้น แต่ถ้าเหนื่อยกับกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษาจะมีการซ้อมดนตรีในวันถัดไปแทน แต่ไม่มีการซ้อมจำนวนชั่วโมงเพิ่มเติม

3. ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการซ้อม พบว่าลักษณะของสถานที่ฝึกซ้อมที่นักศึกษาต้องการส่วนใหญ่คือ ห้องที่มีความเงียบ มีอุปกรณ์ครบในด้านคอมพิวเตอร์ เครื่องดนตรี โดยส่วนใหญ่ต้องการห้องที่มีขนาดพอดี ไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป โดยนักศึกษาชอบที่จะเป็นห้องส่วนตัว มากกว่าที่จะมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วยเนื่องจากทำให้เสียสมาธิในการฝึกซ้อม ซึ่งจะเป็นผู้ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทกีตาร์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากต้องใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าค่อนข้างมาก และนักศึกษาบางส่วนต้องการซ้อมในบริเวณที่กว้างธรรมชาติได้ร่มไม้แต่ก็ต้องมีความเงียบพอสมควร ซึ่งได้แก่ผู้ที่ปฏิบัติเครื่องเป่า เนื่องจากได้เสียงที่ต้องการ อุณหภูมิพอเหมาะ โดยระหว่างการซ้อมจะเปิดโทรศัพท์มือถือไว้ เพื่อฟังเพลงที่ฝึกซ้อมไปพร้อมกับซ้อม หากมีโทรศัพท์เรียกเข้า หากสำคัญก็จะมีการรับสาย แต่ถ้าไม่สำคัญก็จะซ้อมดนตรีต่อไปจนกว่าจะเล่นได้ตามที่วางเป้าหมายไว้

4. ด้านแรงจูงใจในการซ้อมดนตรี พบว่าโดยส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า อุปกรณ์ใหม่ บทเพลงใหม่ เทคนิคใหม่ๆ มีผลต่อแรงจูงใจในการซ้อมดนตรีค่อนข้างมาก ตามด้วยการได้ชมการแสดงดนตรีสดของศิลปินที่ชื่นชอบทำให้มีแรงจูงใจให้กลับมาซ้อมดนตรี โดยคาดหวังว่าอยากเก่งเหมือนกับศิลปินที่ชื่นชอบและต้องการมีความสามารถทางด้านดนตรีให้เป็นที่ยอมรับ

5. เป้าหมายในการเรียนดนตรี พบว่า ส่วนใหญ่ถ้ามีโอกาส อยากจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทางด้านดนตรี แต่ยังไม่ระบุสาขาวิชาที่สนใจเฉพาะทาง และเป้าหมายในอนาคตสำหรับการประกอบอาชีพทางด้านดนตรี พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความมุ่งมั่นที่จะประกอบอาชีพทางด้านดนตรีต่อไปใน

อนาคต และบางส่วนสนใจจะประกอบอาชีพอื่น เช่นธุรกิจส่วนตัว แต่จะพยายามเลือกธุรกิจ ที่เกี่ยวข้อง กับเล่นดนตรีบ้าง เนื่องจากยังรักในเสียงดนตรี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 7 เรื่อง หลักดังนี้

1. เทคนิคการซ้อมดนตรีส่วนตัวของนักศึกษาที่ทำให้นักศึกษาคิดว่าประสบความสำเร็จในการซ้อม พบว่านักศึกษานັมนการฟังดนตรี โดยมีการฟังบทเพลงที่สนใจอย่างซ้ำๆ วนไปมา ฟังทุกวันและมีการศึกษารายละเอียดการซ้อมเพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง โดยศึกษาผ่านวิธีการสอนออนไลน์ เฉพาะบทเพลงนั้นๆ เพิ่มเติมหลังจากเรียนในห้องเรียน และเมื่อมีการซ้อมส่วนตัวจะซ้อมซ้ำๆ ทีละท่อน ตั้งใจในการซ้อมแต่ละครั้ง และดูเทคนิคการเล่นของศิลปิน ซ้อมพื้นฐานให้แน่น ซ้อมทุกครั้งต่อเนื่องและฝึกกับเมโทรโนม โดยใช้เวลานานที่เหมาะสมทุกครั้ง เพื่อให้ร่างกายได้คุ้นชิน
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการซ้อมดนตรีโดยทั่วไป ที่นักศึกษาต้องการเพิ่มเติมมากที่สุดคือ เพิ่มการวางแผนตารางการซ้อมล่วงหน้าอย่างชัดเจน จะทำให้ตนเองมีวินัยในการซ้อมดนตรีมากยิ่งขึ้น
3. วิธีการสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง เมื่อนักศึกษาไม่ยอมซ้อมดนตรี ส่วนใหญ่จะพักผ่อนให้เต็มที่ โดยระหว่างที่มีการพักผ่อนนั้น จะมีการดูสื่อออนไลน์ทางด้านดนตรีของศิลปินที่ชื่นชอบเพิ่มเติม เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจในการซ้อมดนตรี และมีบางส่วนเมื่อไม่ยอมซ้อมดนตรี ก็จะทำให้คิดว่าจะต้องพัฒนาตนเองให้ได้ อย่างน้อยก็ต้องฝึกซ้อมบ้างสักนิด
4. การใช้สมุดจดบันทึกการซ้อม พบว่า นักศึกษาเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการบันทึกการซ้อมแต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการใช้สมุดจดบันทึกในการซ้อม เนื่องจากไม่เคยทราบว่าเป็นวิธีหนึ่งในการบันทึกการซ้อมดนตรีที่ดี นักศึกษาบางคนให้ข้อเสนอแนะว่า การบันทึกวิดีโอการซ้อม สำคัญกว่าการจด เพราะได้รายละเอียดถึงคุณภาพและพัฒนาการมากกว่า เพราะถ้าจดบันทึกจะเน้นรายละเอียดได้ไม่หมด
5. ประโยชน์ของสมุดบันทึกการซ้อมในความคิดของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่ามีประโยชน์ เนื่องจาก จะได้เตือนตัวเองในการซ้อมว่ามีพัฒนาการถึงจุดไหน ต้องแก้ไขอะไรจะได้ซ้อมก่อน
6. แรงบันดาลใจในการซ้อมดนตรีของนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีแรงบันดาลใจผ่านวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกัน ดังนี้ การสอบปฏิบัติทางด้านดนตรี การดูประกวดดนตรีที่ดีๆ เพิ่มทัศนคติให้ตนเองโดยนึกถึงอนาคตที่จะได้พัฒนาตนเอง อยากเล่นดนตรีได้ดี ดูศิลปินเล่นดนตรี สำเนียงที่ดี เล่นเก็บรายละเอียด
7. สิ่งกระตุ้นให้นักศึกษาอยากซ้อมดนตรี พบว่าส่วนใหญ่สร้างแรงกระตุ้นให้กับตัวเองด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้ นึกถึงการประกอบอาชีพในอนาคต ตามด้วยผลการเรียน การดูแลครอบครัวในอนาคต ความต้องการพัฒนาการเล่นดนตรี ดูการแสดงดนตรีบ่อยๆ ศึกษาวิเคราะห์วิธีการเล่นของนักดนตรีที่มีชื่อเสียงด้วยการดูสื่อออนไลน์ต่างๆ การพูดคุยด้านดนตรีกับนักดนตรีที่ชื่นชอบ การฟังเพลงที่ชอบบ่อยๆ ฝึกเล่นเพลงที่มีระดับความยากขึ้นไปเรื่อยๆ และการฝึกซ้อมบทเพลงที่จะต้องนำมาสอบในรายวิชาปฏิบัติ สร้างความมุ่งมั่นอยากมีเพลงของตนเอง อยากมีวงดนตรีของตนเอง

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจในการนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรีของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม สาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มีประเด็นที่น่าสนใจในการนำมาอภิปรายผลดังนี้
 - 1.1 วิธีการและขั้นตอนในการซ้อมดนตรี นักศึกษาจะมีการวอร์มนิ้ว วอร์มเสียงก่อน

ซ้อมบทเพลงต่างๆ ด้วยการไล่นิ้ว ไล่นิ้วไดเสียง แบบฝึกหัดพัฒนาเทคนิคต่างๆที่ได้เรียนมาใหม่ และตามด้วยการฝึกซ้อมบทเพลงที่เคยเล่นมาแล้ว ตามด้วยการฝึกซ้อมบทเพลงใหม่ จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอภิชัย เลี่ยมทอง (2555:30) ได้กล่าวถึงหลักการซ้อมดนตรีที่ถูกต้องว่า การเตรียมตัวสำหรับการแสดงด้วยการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบ จะทำให้อุปสรรคของการแสดงดนตรีลดลง การเตรียมตัวโดยการฝึกซ้อมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักดนตรีทุกคนต้องปฏิบัติและให้ความสำคัญ

1.2 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี ด้านแรงจูงใจในการซ้อมดนตรี พบว่าโดยส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า อุปกรณ์ใหม่บทเพลงใหม่ เทคนิคใหม่ๆ มีผลต่อแรงจูงใจในการซ้อมดนตรีค่อนข้างมากตามด้วยการได้ชมการแสดงดนตรีสดของศิลปินที่ชื่นชอบทำให้มีแรงจูงใจให้กลับมาซ้อมดนตรี โดยคาดหวังว่าอยากเก่งเหมือนกับศิลปินที่ชื่นชอบและต้องการมีความสามารถทางด้านดนตรีให้เป็นที่ยอมรับจากข้อมูลดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ญรุธ สุธจิตต์(2541: 98-101) ได้กล่าวว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรีด้านแรงจูงใจ คือปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนดนตรี คือ การจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ เพราะสภาวะของความสนใจและตั้งใจเรียนนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตัวแปรที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรี ด้านความจำเป็นในการซ้อมดนตรี พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญมากต่อการซ้อมดนตรี ในเครื่องดนตรีเฉพาะทางที่นักศึกษาสนใจ เพราะนักศึกษาให้เหตุผลว่า จะทำให้มีพัฒนาการเล่นดนตรีที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากข้อมูลดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ริคาร์โด อีสนาโอลา(Ricardo Iznaola, 2001) กล่าวว่า การฝึกซ้อมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อาจจะมีสำคัญมากกว่าการแสดงคอนเสิร์ต

1.3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี ที่นักศึกษาต้องการเพิ่มเติมมากที่สุด คือ การวางแผนตารางการซ้อมล่วงหน้าอย่างชัดเจน จะทำให้ตนเองมีวินัยในการซ้อมดนตรีมากยิ่งขึ้น การวางแผนการซ้อมดนตรี ที่ต้องการจะมีในส่วนของซ้อมบันไดเสียง รูปแบบนิ้วโดยกำหนดเวลาประมาณ 30 นาที การซ้อมเทคนิคต่างๆ ประมาณ 30 นาที และเวลาที่เหลือจะเป็นการซ้อมบทเพลง จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิชัย เลี่ยมทอง(2555:30) ได้กล่าวว่าการเตรียมตัวการฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักดนตรีทุกคนที่ต้องปฏิบัติและให้ความสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัย จากการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการซ้อมดนตรีของนักศึกษา สาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ดังนี้ ควรให้ผู้สอนแนะนำวิธีการซ้อมดนตรีที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับผู้เรียนแต่ละคน เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเล่นดนตรีของนักศึกษาให้มีมาตรฐานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักศึกษามีการฝึกซ้อมดนตรีอย่างเป็นระบบ ทำให้เป้าหมายทางด้านดนตรีของนักศึกษา มีความชัดเจนมากขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จารุวรรณ สุริยวรรณ.(2549). *แนวทางการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ทริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์.(2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนไวโอลิน*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ญรุธ สุธจิตต์.(2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์.(2549). *จากประสบการณ์ครูดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิชัย ปรัชญานุสรณ์.(2545). *ดนตรีปริทรรศน์*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช
- ภาวไล ตันจันทร์พงศ์.(2555). *การสร้างความมั่นใจสำหรับการแสดงเดี่ยว*. วารสารดนตรีรังสิต ปีที่ 7 (ฉบับที่ 2 มกราคม-มิถุนายน 2555): วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
- วรเทพ รัตนอำมพวัลย์.(2554). *ฝึกซ้อมกีตาร์อย่างไรให้ได้ผล ตอนที่ 1*.วารสารดนตรีรังสิต ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2554: วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
- อภิชัย เลี่ยมทอง.(2555). *หลักสำคัญสำหรับการฝึกซ้อมดนตรีเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด* .วารสารดนตรีรังสิต ปีที่ 7 (ฉบับที่ 2 มกราคม-มิถุนายน 2555): วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
- Jenny Siaile.(2016).[Online]. Retrieved: October 15.from *Top ten qualities of a successful piano student, New South Wales Australia*.(www.pianoeducation.org/index.html)
- Ricardo Iznaola (2001). *On Practicing: A manual for students of guitar performance*. Missouri: Mel Bay Publications, Inc